- [2021] 7 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1117

- ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਿਵਾਜੀ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਸੁਸਾਇਟੀ,

ਇੱ

ਕ ਅਮਰਾਵਤੀ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਰਾਹੀਂ

- v.
- ਓਮਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪੁੱਤਰ ਦਿਨਕਰ ਦੇਸ਼ਮੁਖ ਅਤੇ ਹੋਰ।

  - (2021 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 6981)

    ਨਵੰਬਰ 22, 2021

    - [ਹੇਮੰਤ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਵੀ. ਰਾਮਾਸੁਬਰਾਮਨੀਅਮ, ਜੇ.ਜੇ.)
    - ਵਸੀਲਜ਼ - ਵਸੀਲ - ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੇਨਤੀ - ਵਸੀਲੇਦਾਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ

ਨੰਬਰ 1) ਜਿਸ ਨੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤੀ

(ਸ਼ਿਕਾਇਤੂਕਰਤਾ) ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ (ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ) ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ

- (ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 2) - ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤੋਹਫ਼ਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀਮਤ ਜੀਵਨ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਰੱਦ ਅਤੇ ਰੱਦ ਸੀ - ਕਿਹਾ ਗਿਆ: ਜਦੋਂ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਵਸੀਲੇਦਾਰ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
- ਜੀਵਨ ਭਰ ਅਨੰਦ ਲੈਣ ਦਾ ਸੀਮਤ ਅਧਿਕਾਰ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਡੀ
- ਇਹ ਕਿ ਜੋ ਕੁਝ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਅਨੰਦ ਦੇ ਪੂਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਸਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਦਲਿਆ - ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਧਾਰਾ 14 ਦੀਆਂ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (1) ਅਤੇ (2) ਦਾ ਗਲਤ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ।
- ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਕਿ ਸੀਮਤ ਈ
- ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ - ਸਵਾਲ
- ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੋ ਕੁਝ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਸਿਰਫ ਅਨੰਦ ਲੈਣ ਦਾ ਸੀਮਤ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਜਾਂ ਪੂਰੀ ਮਲਕੀਅਤ ਸੀ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ - ਹਾਲਾਂਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਸ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ

  ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਵਸੀਲੇਦਾਰ ਦੀ ਪਤਨੀ ਪੂਰੀ ਮਾਲਕ ਸੀ ਜਾਂ ਸੀਮਤ ਮਾਲਕ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪਾਠਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਲਾਗੂ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਗਲਤ ਸਮਝ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣਿਆ -
- ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸਿਵਲ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲਾ
- ਅਪੀਲ ਕੋਰਟ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅੰਤਮ ਅਦਾਲਤ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ
- ਧਾਰਾ 100 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਸਿਰਫ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਹੈ - ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪਾਠਾਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਮਲਕੀਅਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਲਈ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 'ਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ -
- ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੋ ਨਿਯਮਤ ਐਚ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ

- 1117

- ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ, ਇੱਕ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ (1986 ਦਾ ਆਰ.ਸੀ.ਏ. ਨੰਬਰ 408) ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ / ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 (1986 ਦਾ ਆਰ.ਸੀ.ਏ. ਨੰਬਰ 416) ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ - ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 1986 ਦੇ ਆਰ.ਸੀ.ਏ. ਨੰਬਰ 408 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ 1986 ਦੇ ਆਰ.ਸੀ.ਏ. ਨੰਬਰ 416 ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ - ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਹ ਆਰਸੀਏ ਨੰਬਰ 408 ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ
    - 1986 – 1986 ਦੇ ਆਰ.ਸੀ.ਏ. ਨੰਬਰ 416 ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ
- ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ - ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੀ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ
    - ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 1956 - ਧਾਰਾ 14 - ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1908 - ਧਾਰਾ 108 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।
        - ਸਾਧੂ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਬ ਨਾਰੀਕੇ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ.
        - (2006) 8 ਐਸਸੀਸੀ 75 : [2006] 5 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 799 - ਆਯੋਜਿਤ
        - ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।
- <u>ਕੇਸ ਲਾਅ ਰੈਫਰੈਂਸ</u>
    - [2006] 5 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 799 ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ

ਪੈਰਾ 11

- ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2021 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 6981.
    - ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 14.10.2014 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ, ਨਾਗਪੁਰ ਵਿਖੇ ਬੈਂਚ ਨੇ 1992 ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 154 ਵਿੱਚ।
- ਸੱਤਿਆਜੀਤ ਏ ਦੇਸਾਈ, ਗੌਰਵ ਚੌਧਰੀ, ਸਿਧਾਰਥ ਗੌਤਮ,
    - ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਨਾਗਾ ਐਸ ਦੇਸਾਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਵਕੀਲ।
        - ਰਾਹੁਲ ਚਿਟਨੀਸ, ਆਦਿੱਤਿਆ ਏ ਪਾਂਡੇ, ਚੰਦਰ ਸ਼ੇਖਰ ਅਸ਼ਰੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਕੀਲ।
- ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:
- <u>ਓ ਆਰ ਡੀ ਈ ਆਰ</u>
    - ਛੁੱਟੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਈ ਗਈ।
    - ਬੰਬਈ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ ਜਸਟਿਸ ਦੁਆਰਾ 14.10.2014 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਨਾਗਪੁਰ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ।
        - ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣਾ,
        - ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉਲਟ ਫੈਸਲਾ ਸੀ, ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਅਤੇ ਪਿਛਲੇ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਮੁਨਾਫੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 1, ਉਪਰੋਕਤ ਅਪੀਲ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਹੈ।

- ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀ ਗੌਰਵ ਚੌਧਰੀ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਹਨ।
  ਇੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਹੁਲ ਚਿਟਨੀਸ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 4 ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ।
- ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਇੱਕ ਮਕਾਨ ਹੈ, ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਕਾਸ਼ੀਰਾਓ ਸੰਪਤਰਾਓ ਦੇਸ਼ਮੁਖ ਦਾ ਸੀ। ਉਕਤ ਕਾਸ਼ੀਰਾਓ ਸੰਪਤਰਾਓ ਦੇਸ਼ਮੁਖ ਦੀ ਮੌਤ 1.05.1977 ਨੂੰ ਹੋ ਗਈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਬਚ ਗਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਤਨੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੋਨੀਆ ਗਾਂਧੀ ਬਚ ਗਏ।
  ਸ਼ੇਵੰਤਾਬਾਈ ।
- ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸ਼ੇਵੰਤਾਬਾਈ ਨੇ 9.04.1981 ਦੇ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਗਿਫਟ ਡੀਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਜੋ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ਼ੇਵੰਤਾਬਾਈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਆਏ ਸਨ। ਬੁਢਾਪੇ ਨੇ, ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਪੂਰਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨੂੰ ਚਲਾ ਦਿੱਤਾ।
  - ਸ਼ੇਵੰਤਾਬਾਈ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ਼ੇਵੰਤਾਬਾਈ ਨੇ ਮਿਲ ਕੇ 1982 ਦੇ ਰੈਗੂਲਰ ਸੀ.ਐਸ.ਨੰਬਰ 24 ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਜੱਜ (ਜੇ.ਡੀ.), ਅਕੋਟ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਸੀ। ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
  - ਸ਼੍ਰੀ ਕਾਸ਼ੀਰਾਓ ਸੰਪਤਰਾਓ ਦੇਸ਼ਮੁਖ ਦਾ ਜਨਮ 4.05.1976 ਨੂੰ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਸੀ
  - ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ਼ੇਵੰਤਾਬਾਈ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਜੀਵਨ ਜਾਇਦਾਦ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਾਇਦਾਦ ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸ਼ੇਵੰਤਾਬਾਈ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤੋਹਫ਼ਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀਮਤ ਜੀਵਨ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਰੱਦ ਸੀ।
- ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ, ਮਿਤੀ 17.12.1986 ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ
  - ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ
  - () ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਸੀਅਤ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ; () ਕਿ
  - ਸ਼ੇਵੰਤਾਬਾਈ, ਜੋ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 2 ਸੀ, ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਸਿਰਫ ਅਨੰਦ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ () ਇਸ ਲਈ, ਗਿਫਟ ਡੀਡ
    ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ਼ੇਵੰਤਾਬਾਈ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫਾਂਸੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 1 ਸੀ, ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ।
  - ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਜ਼ਿੰਦਾ ਸੀ
  - ਸੁਮਾਂ ਅਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਬਜ਼ੇ ਅਤੇ ਅਨੰਦ ਲੈਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਉਸ ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰੋ।
- ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ਼ੇਵੰਤਾਬਾਈ (ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 2) ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਤੋਂ ਦੁਖੀ, ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 1986 ਦੇ ਆਰ.ਸੀ.ਏ. ਨੰਬਰ 408 ਵਿੱਚ ਬਕਾਇਦਾ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਨਤੀਜਿਆਂ ਤੋਂ ਦੁਖੀ
  - ਇੱਛਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬੇਨਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਵੈਧਤਾ,

- ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ
    - ਆਰ.ਸੀ.ਏ. ਨੰਬਰ 416, 1986.
    - ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਅਕੋਲਾ ਨੇ 22.01.1992 ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ, ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਸੀਅਤ
- ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ੇਵੰਤਾਬਾਈ ਨੂੰ ਅਨੰਦ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪੂਰੀ ਮਾਲਕ ਸੀ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਜੋਂ ਦੇਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ।
    - ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦੋ ਪਹਿਲੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਰਸੀਏ ਨੰਬਰ 408 ਅਤੇ 416 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਮ ਫੈਸਲਾ ਸੀ
- 1986 ਵਿੱਚ, ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਬੰਬਈ, ਨਾਗਪੁਰ ਬੈਂਚ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ ਜਸਟਿਸ ਦੀ ਫਾਈਲ 'ਤੇ 1992 ਦੇ ਐਸਏ ਨੰਬਰ 154 ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਉਕਤ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ
    - ਅਤੇ 14.10.2014 ਨੂੰ ਫਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ੇਵੰਤਾਬਾਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕੁਝ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਜੀਵਨ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ ਅਤੇ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 14 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਵਾਧਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ
- ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇੱਥੇ
    - ਜੋ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਸੀ, ਉਪਰੋਕਤ ਅਪੀਲ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਹੈ।
    - ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅੱਗੇ ਵਧੀਏ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ਼ੇਵੰਤਾਬਾਈ ਦੀ ਮੌਤ 20.08.2005 ਨੂੰ ਹੋਈ ਸੀ। ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੇਵੰਤਾਬਾਈ ਨੇ ਸਫਲ ਹੋਣ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ। ਪਹਿਲਾ
- ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਵਸੀਅਤ ਸੈਟਅਪ ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
    - ਉਸ ਦੁਆਰਾ, ਵਸੀਲੇਦਾਰ ਦੇ ਭਤੀਜੇ ਵਜੋਂ.
        - 10. ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਆਓ ਹੁਣ ਮੁੱਖ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਆਈਏ। ਤਿੰਨੋਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧੀਆਂ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਕਾਸ਼ੀਰਾਓ ਸੰਪਤਰਾਓ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 4.05.1976 ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
- ਦੇਸ਼ਮੁਖ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਏ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਹੈ
    - ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੇਨਤੀ ਕਿ ਤਿੰਨਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨੇ ਵੱਖੋ ਵੱਖਰੇ ਵਿਚਾਰ ਲਏ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਵਸੀਲੇਦਾਰ ਦੀ ਪਤਨੀ (ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2) ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਭਰ ਅਨੰਦ ਲੈਣ ਦਾ ਸੀਮਤ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੋ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਪੂਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਸਨ
- ਅਨੰਦ ਦਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਾਠ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ "ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੇਰਾ
    - ਪਤਨੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ਼ੇਵੰਤਾਬਾਈ ਕਾਸ਼ੀਰਾਓ ਸੰਪਤਰਾਓ ਦੇਸ਼ਮੁਖ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੋ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਬਚੀ ਹੈ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਮੇਰੇ ਨੇੜਲੇ ਭਤੀਜੇ ਨੂੰ ਜਾਵੇਗੀ.....". ਸ਼ਬਦ "ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ

- ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅਵਸ਼ੇਸ਼" ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਸਨ ਕਿ ਬੇਨਤੀ ਏ ਜੀਵਨ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਬਲਕਿ ਪੂਰੀ ਸੀ।

- ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਤੱਥ ◌ਾ◌ਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਦਲਿਆ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਧਾਰਾ 14 ਦੀਆਂ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (1) ਅਤੇ (2) ਦਾ ਗਲਤ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ।
  - ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਕਿ ਸੀਮਤ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੋ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਸਿਰਫ ਅਨੰਦ ਲੈਣ ਦਾ ਸੀਮਤ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਜਾਂ ਪੂਰੀ ਮਾਲਕੀ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਸੀ
  - ਵਿਪੁਰੀਤ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਉੱਠਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ਼ੇਵੰਤਾਬਾਈ
  - ਪੂਰਾ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਸੀਮਤ ਮਾਲਕ ਸੀ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪਾਠਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਲਾਗੂ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਗਲਤ ਸਮਝ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣਿਆ। ਸਾਧੂ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ। ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਬ ਨਾਰੀਕੇ ਅਤੇ ਓਆਰਐਸ.[1] ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸਿਵਲ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਤੱਥ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅੰਤਮ ਅਦਾਲਤ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਹੈ
  - ਧਾਰਾ ੧੦੦ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿਰਫ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪਾਠਾਂ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਮਲਕੀਅਤ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।
  - ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ ੧੪ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਜਾਓ। ਇਸ ਲਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹਨ
  - ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

- ਇਕ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਇਹ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਨਾਲ ਚਿੰਤਤ ਸੀ
  - ਦੋ ਬਕਾਇਦਾ ਪਹਿਲੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ, ਇੱਕ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ
  - ਇੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 1 ਸੀ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 1986 ਦੇ ਆਰ.ਸੀ.ਏ. ਨੰਬਰ 408 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ 1986 ਦੇ ਆਰ.ਸੀ.ਏ. ਨੰਬਰ 416 ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ
  - 1986 ਦੇ ਆਰਸੀਏ ਨੰਬਰ 408 ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ। ਆਰ.ਸੀ.ਏ. ਨੰਬਰ 416 ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ 1986 ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ।

- [1] (2006) 8 ਐਸਸੀਸੀ 75

- 13. ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ. ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ਼ੇਵੰਤਾਬਾਈ ਦੇ ਨਾਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 22.01.1992 ਦੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਰਡਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਬਿਭੂਤੀ ਭੂਸ਼ਣ ਬੋਸ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ।

ਬੇਦਾਅਵਾ: - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ/ਨਿਆਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ/ ਨਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

